

พระราชบัญญัติ
การส่องอกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่องอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิตบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการส่องอกและการนำเข้ามา
ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเดือนกุมภาพันธ์ถ้วนหน้าแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “นำผ่าน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และคำว่า
“พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการส่องอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งสินค้าผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด
ของการขนส่งนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการพักสินค้า การเปลี่ยนถ่ายยานพาหนะ หรือการเพิ่ม
หรือเปลี่ยนภาษชนะบรรจุสินค้าในราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มี
การใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งสินค้านั้นในราชอาณาจักร”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕/๑ ในกรณีที่จำเป็นหรือสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุមัติของ คณะกรรมการรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดที่นำผ่านให้เป็นสินค้าที่ต้องปฏิบัติตาม มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕ ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยมีอยู่ ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้า”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๗/๑ เมื่อได้มีประกาศกำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำผ่าน ตามมาตรา ๕/๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำผ่านซึ่งสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออก ไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดท่า หรือที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นที่ที่จะต้องส่งออก นำเข้า หรือนำผ่านตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ บทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจของและป้องกันการลักลอบหนี้ศุลกากร การตรวจค้น การยึด และรับของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเหตุ และการฟ้องร้อง ให้ใช้บังคับแก่การส่งออก การนำเข้า หรือการนำผ่านตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้า หรือยานพาหนะของผู้ประกอบ การส่งออก นำเข้า หรือนำผ่าน หรือของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจค้นสินค้าหรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากผู้ประกอบการส่งออก นำเข้า หรือนำผ่าน หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๐/๑ ผู้ใดนำผ่านซึ่งสินค้าที่ได้มีประกาศกำหนดให้เป็นสินค้าต้องห้ามน้ำผ่าน ตามมาตรา ๕/๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๗/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวังให้มากไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็น

เงินสองเท่าครึ่งของสินค้าที่นำผ่าน หรือทั้งจำทั้งปรับ กับให้รับสินค้ารวมทั้งสิ่งที่ใช้บรรจุและพาหนะได้ ฯ ที่ใช้ในการบรรทุกสินค้าซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิดรวมทั้งพาหนะที่ใช้ลากจูงพาหนะบรรทุกสินค้านั้นเสียทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๕/๑ นอกเหนือจากการณ์ที่บัญญัติไว้ในวรรคนี้ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๗๒

"มาตรา ๒๖/๑ ผู้ใดนำผ่านซึ่งสินค้าโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๕ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๗๒

"มาตรา ๒๗/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับกับการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๒) ใบอนุญาตส่งออก นำเข้า หรือนำผ่าน

ฉบับละ ๕๐ บาท

(๓) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

หนังสือรับรองคุณภาพสินค้า หรือหนังสือรับรองอื่น

ตามมาตรา ๕ (๕) และมาตรา ๕/๑

ฉบับละ ๑๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ บรรดาประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามา ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๗๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการขนส่งสินค้าผ่านแดนและการถ่ายลำในราชอาณาจักรเพื่อส่งต่อไปยังประเทศอื่นมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สมควรกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลสินค้าที่นำผ่านให้มีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการใช้วิธีการนำผ่านเป็นช่องทางในการลักลอบส่งออกหรือนำเข้าสินค้า และเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในกลไกการจัดระเบียบการนำผ่านสินค้าเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้